

Israël, verstrooid en vergaderd

Hans van de Lagemaat

Diaspora. Dat is een benaming voor Israël die we in het Nieuwe Testament drie maal tegen komen. Diaspora betekent verstrooiing. Het is het tegengestelde van vergadering. En ook die term komen we tegen in verband met Israël. De toekomstige vergadering van Israël door de HEERE is een van de belangrijkste tekenen die de wederkomst van de Heere Jezus vergezellen. Ik schrijf bewust: 'toekomstige' en 'door de HEERE'. De vergadering zoals we die in de voorbije vijftig jaar hebben gezien mag dan zeer bijzonder genoemd worden, maar of ze de vervulling van de beloften van God is, is weer wat anders. Het lijkt meer op de geboorte van Ismaël, uit het vlees, dan op die van Izaäk, door het geloof en uit God. De huidige vergadering bereidt de weg voor de toekomstige valse messias. En hoewel al deze ontwikkelingen nodig zijn om het decor op te bouwen van het eindscenario, om ze een plaats in de profetieën te geven komt dikwijls zeer geforceerd over.

'De Joden dan zeiden tot elkander: waar zal deze heengaan, dat wij hem niet zullen vinden? Zal Hij tot de verstrooide Grieken gaan, en de Grieken leren?' (Joh. 7:35).

Het oorspronkelijke Grieks en de meeste andere vertalingen spreken van 'de verstrooiing onder de Grieken.' Zij bedoelden de Joodse gemeenschap in Griekenland, of onder de heidenen in het algemeen. En zowel Jaobus als Petrus, apostelen der besnijdenis (Gal. 2:9), richtten hun brieven aan respectievelijk 'de twaalf stammen, die in de verstrooiing zijn' (Jak. 1:1) en 'de vreemdelingen, die in de verstrooiing zijn' (1 Pet. 1:1, NBG'51).

Verstrooid. Hoe heeft het zo ver kunnen komen met Gods volk?

Verstrooiing wordt in de Bijbel in de eerste plaats gezien als een straf en een vloek.

'Toen de Allerhoogste aan de volken de erfenis uitdeelde, toen Hij Adams kinderen vaneen scheidde [en dus verstrooide], heeft Hij de landpalen der volken gesteld naar het getal van de kinderen van Israël.' (Deut. 32:8).

Dit was ongetwijfeld als een zegen bedoeld, maar de mens verzette zich, als van nature, tegen deze inzetting van God. En dit verzet resulteerde in de bouw van Babel en haar roemruchte toren. De mens wilde eenheid:

'opdat wij niet misschien over de ganse aarde verstrooid worden.' (Gen. 11:4).

Maar dit houdt natuurlijk geen stand. Hun spraak werd verward, en zij werden alsnog verspreid over de ganse aarde, niet als een zegen, maar als een straf op de opstand tegen God.

Deze geschiedenis herhaalt zich in Israël. Israëls verstrooiing onder de heidenen is een straf en een vloek op hun ongehoorzaamheid.

'Daartoe zal Ik u onder de heidenen verstrooien, en een zwaard achter u uittrekken; en uw land zal woest, en uw steden zullen een woestijn zijn.'
(Lev. 26:33).

Wat ging hieraan vooraf? Wat moest het volk doen om een zo zware straf te ondergaan?

*'Maar indien Gij mij **niet zult horen**, en al deze geboden niet zult doen.'*
(Lev. 26:14).

*'En zo gij Mij tot deze dingen toe **nog niet horen zult**.'* (Lev. 26:18).

*'En zo gij met Mij in tegenheid wandelen zult, en Mij **niet zult willen horen**.'* (Lev. 26:21).

*'Als gij ook hierom Mij **niet horen zult**, maar met Mij wandelen zult in tegenheid.'* (Lev. 26:27).

God niet horen, of liever, niet willen horen, en een levenswandel die daarmee in overeenstemming is, en dus tegengesteld aan Gods geboden, zijn de oorzaak van dit lot van het volk van Israël.

Leviticus 26 is niet het enige hoofdstuk in de wet dat de verstrooiing van Israël onder de heidenen aankondigt. In het geval van afgoderij en het maken van gesneden beelden waarschuwt Mozes het volk.

'En de HEERE zal u verstrooien onder de volken; en gij zult een klein volkje in getal overblijven onder de heidenen, waar de HEERE u henen leiden zal.' (Deut. 4:27).

En Deuteronomium 28 staat vol van vervloekingen over het volk indien het ongehoorzaam zal zijn aan God. En de laatste straf daar beschreven is wederom de verstrooiing, en het onzekere en bange leven in die verstrooiing.

'En de HEERE zal u verstrooien onder alle volken, van het ene einde der aarde tot aan het andere einde der aarde.' (Deut. 28:64).

Het tegengestelde van verstrooien is vergaderen of verzamelen. De straf over de zonde van Israël is niet het laatste wat de Bijbel beschrijft. Deuteronomium 30 is een van de vele Schriftgedeelten die spreken van de verlossing van Israël na verstrooid te zijn geweest.

'Voorts zal het geschieden, wanneer al deze dingen over u zullen gekomen zijn, deze zegen of deze vloek, die Ik u voorgesteld heb; zo zult gij weder ter harte nemen, onder alle volken, waarheen u de HEERE uw God gedreven heeft. En gij u zult bekeren tot de HEERE, Uw God, en aan Zijn stem gehoorzaam zijn, naar alles, wat ik u heden gebied, gij en uw kinderen, met uw ganse hart en met uw ganse ziel. En de HEERE, uw God, zal uw gevangenis wenden, en Zich over u ontfermen; en Hij zal u weder vergaderen uit al de volken, waarheen u de HEERE, uw God, verstrooid had. Al waren uw verdrevenen aan het einde van de hemel, van daar zal de HEERE, uw God, vergaderen, en van daar zal Hij u nemen. En de HEERE, uw God, zal u brengen in het land, dat uw vaderen erfelijk bezeten hebben, en gij zult dat erfelijk bezitten; en Hij zal u weldoen, en zal u vermenigvuldigen boven uw vaderen.' (Deut. 30:1-5).

Een sleutelwoord van deze grote wending in Israëls geschiedenis is 'bekeran.' Aan de wederkeer tot het land gaat de wederkeer tot God vooraf.

We zijn tot nu toe binnen de grenzen van de wet, de Thora gebleven. Maar de Psalmen en de Profeten spreken ook met grote regelmaat en nadruk over de verstrooiing en vergadering van Israël. En tussen deze twee grote gebeurtenissen in ligt de bekering van Israël.

Is dat iets wat we in de geschiedenis al hebben gezien? Is het een feit dat zich in onze tijd heeft voltrokken? Ik bedoel: is Israël een volk dat God vreest; een voorbeeld voor de volkeren op aarde? Of in de woorden van de Schrift:

*'Te dier tijd zal Ik ulieden herwaarts brengen, ten tijde namelijk, als Ik u verzamelen zal; zekerlijk Ik zal u zetten tot een **naam en tot een lof**, onder alle volken der aarde, als Ik uw gevangenissen voor uw ogen wenden zal, zegt de HEERE.'* (Zef. 3:20).

Israël, tot een naam en tot een lof onder de volken. Ziet u daar heden ten dage iets van?

De ware wending in Israëls lot moet nog komen. De dagen van grote verdrukking zullen echt niet ongemerkt over Israël voorbijgaan. En die dagen brengen wellicht een verstrooiing met zich mee, waarvan alle voorgaande wegvoeringen slechts een afschaduwing waren. Maar even zo zeker als die grote verdrukking is de dag van Israëls verlossing, waarvoor de losprijs reeds is betaald.

Als u zich mijn artikel in het meinummer nog herinnert, weet u dat we de term uitverkorenen hebben onderzocht en op het overblijfsel van Israël hebben toegepast. Hier volgt een aanvulling binnen het kader van dit artikel:

*'En Hij zal Zijn engelen uitzenden met een bazuin van groot geluid, en zij zullen **Zijn uitverkorenen** bijeenvergaderen uit de vier winden, van het ene uiterste der hemelen tot het andere uiterste derzelve.'* (Mat. 24:31).

En dit vindt plaats 'na de verdrukking van die dagen' (vs. 29) en met de komst van onze Heere Jezus Christus.